

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Kovács Dániel: „Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”	1
Kovács Helga: Beszámoló az Édenkert Pápai Református Óvoda őszi időszaki életéről	2
Bojás Henrietta és Kis Péter: Bemutkozik a Főnix csoport	3
506 éve történt	3
Szakács Gergely: Energetikai korszerűsítés az Immanuel Közösségi Házban	4
Fülöpné Gulyás Eszter: Eszti és Tomi Alpha élményei	4
Ifj. Márkus Mihály: Holtmaros, 2023. október	5
Gyökössi Endre: Ad fontes (A forráshoz)	7
Szabó Tamás és Szabó-Szép Ágnes: A közösség, amellyel egy darab föld hazává vált	9
Kövy Rózsa: Visszatekintés	11
Szakács Gergely: A 2023-as presbiter-választás eredményei	11
Mayerné Pátkai Tünde: Adventi hitmélyítő esték	12
Szakács Gergely: Adventi játszóház	13
Adventi gyertyagyújtás	14
Anyakönyvi hírek	15
Hirdetések	16

Kovács Dániel

„Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”

A közelmúltban egy döbbenetes felmérés készült a keresztyén Európa egyik prominens országában, ami szerint ott a lakosságnak ma már csupán 19 százaléka hisz abban, hogy létezik Isten, aki Jézus Krisztusban jelentette ki magát. Valaki itthon fanyar iróniával kommentálta az eredményt: – „Haj, de sokan szeretnék az egyházat..., csak az a buta, buta jézusos vonulat ne lenne benne...!” Jómagam nem lepődtem meg fölöttébb a felmérés eredményén. Van már harminc éve is, hogy a szószékről lejövet, azt kérdezte tőlem valaki teljes jóhiszeműséggel a templomajtóban: – „Tiszteletes úr, maguknak kötelező minden vasárnap folyton csak jézuskodni a szószéken; a változatlanság kedvéért nem prédikálna egy hét múlva, mondjuk, például a méhésetről...?” (Az időközben támadt alternatívákba bele sem merek gondolni.)

Különösen így Karácsony táján a Krisztus-himnusz (Filippi 2:5-11) szavai feszítik a szívemet:

„Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

Hadd visszhangozzék az utolsó hitvallásos mondat: **Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére...**

...ez a szent sejtélem borzonghatott át a pásztorok szívén a betlehemi éjszakában, amikor az angyalok jelenésére énekelni kezdtek: – „Dicsőség a magasságban Istennek...” Valami hasonló belső látás ránthatta le Pétert azon a hajón magabiztossága csúcáról Jézus lábaihoz a töredelmes vallomásra: – „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” Ez a mennyei sugallat adta a szívébe és az ajkára a hitvallást: – „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia”. Erre az ébredező hitre tárták ki a szívüket és szét a kezüket a tanítványok, amikor Jézus megkérdezte tőlük: – „Vajon ti is el akartok menni?” – „Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van nálad.” Ez a felismerés gyúlhatott ki a halott Jézust kereső Tamás kétségei között a feltámadott Jézus sebeinek érintésekor: – „Én Uram és én Istenem!” Ez a végső reménység a biztos ára minden tékozló fiak hazaszabadulásának, moslékos vályúik mellől, amikor magukba szállva ezt mondják: – „Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek...” Hogy aztán mindörökre zenghessék: – „Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére!” Mert ők már látják: „a térdek meghajlása” és a „nyelvek megvallása” nem valami, amit a világ ad Jézusnak, hanem valami, amit Jézus ad a világnak: egy út... bűnbánatra, megtérésre hívás... egy áldott kegyelmi esély, ami a Karácsony közeledtével különösen is a válaszukra vár. Legyen hát imánk és énekünk:

Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség,
Szentháromságban ki vagy egy Istenség.
Csak téged illet minden tisztesség,
Téged vall Úrnak az egész föld s ég.

Kovács Helga

Beszámoló az Édenkert Pápai Református Óvoda őszi időszakának életéről

Az óvoda életének meghatározó eseménye volt az augusztus 7-én bekövetkezett vezetőváltás. Az első időszakot meghatározta az aktuális ügyekkel, a hatóságokkal és a szolgáltatókkal való ismerkedés. Pályázatok írása, a hozzájuk tartozó dokumentumok összeállítása párhuzamosan zajlott ez időben. Egy nyertes pályázatunk van jelenleg, amit a Tesco hirdetett meg. Ennek eredményeként 400.000 Ft-hoz jutott az óvoda, amiből az óvoda mögötti területet szeretnénk parkosítani, illetve tanösvényt, mezítlábas ösvényt kialakítani. Jelenleg a terület tisztítása zajlik. Külön köszönettel tartozunk gyülekezetünk Férfikörének, a Főnix csoportnak és az édesapáknak, akik a zord időjárás ellenére kitartottak, és erejükön felül dolgoztak.

Szeptember 15-ig kellett tájékoztatni a munkatársakat a 2024. január 1-től életbe lépő köznevelési törvény változásairól. A kollégáknak szeptember 29-ig volt lehetőségük eldönteni, hogy vállalják-e az új köznevelési törvény által adott változásokat. Óvodánkban mindenki hozzájárult ehhez.

Az őszi időszakban a már megszokottak szerint zajlottak az események.

A befogadó istentisztelet meghitt, örömteli esemény volt.

Uszodai foglalkozásokon, kiránduláson, Állatok világnapja alkalmából rendezett családi délutánon vehettek részt a gyerekek. A csoportok még külön-külön is ellátogattak olyan helyekre, ahol az állatok ellátásával foglalkozó tevékenységekkel ismerkedhettek meg. Voltak a Második Esély menhelyen, ahova nagyszámú adományt vittek. Ezen a helyen is szeretném kiemelni és megköszönni a szülői összefogást és támogatást. Rekord mennyiségű állateledel gyűlt össze. Elmentek a Lovasis-kolába és egy állatorvosi rendelőbe is.

Vendégül láttuk a Korban gazdagok körét. Örömmel érkeztek hozzánk. Ismét szeretnénk ezt hagyománnyá tenni.

Októberben papírgyűjtést, elektromos hulladékgyűjtést szerveztünk. Az ebből befolyt összeget a Gyereknapra fordítjuk majd.

A gyerekek fotózáson is részt vehettek. Helyi fényképészt kértünk meg erre, aki már évek óta fotózza a gyerekeket.

Lehetőséget biztosítottunk a szülőknek, hogy tájékozódhassanak gyermekükről. Szülői értekezleten, illetve fogadóórákon tehették ezt meg.

Szülői fórumot szerveztünk a nevelés nehézségeivel kapcsolatban. Terveink között szerepel, hogy kibővítjük a kínálatot és az EFI munkatársait többször is hívni fogjuk akár felnőtt-, akár gyermekelőadások miatt.

Az előttünk álló időszak már az ünnepek köré szerveződik. Részt veszünk jótékonykodásban, segítségben.

Úgy gondolom, hogy az elmúlt időszak az összerázódásról szólt, egymás megismerésével telt. Megítélésem szerint olyan közösségünk van, ahol az esetleges nehézségeket szeretettel, egymás felé fordulással meg lehet oldani. Hálás vagyok ezért.

Kívánok mindenkinek áldott, örömteli, kegyelemben gazdag várakozást és ünneplést!

A csoport megalakulásához egy kicsit korábbra kell visszanyúlnunk. A 2018-ban indult Alpha kurzus utáni Útrakelők kurzus tagjaiból megalakult az Utazók csoport, ami az idei évben megszűnt. A 2022-es alpházók és útrakelők közül hatan gondoltuk úgy, hogy szeretnénk folytatni lelki fejlődésünket, így idén szeptembertől a korábbi Utazók csoport két tagjával kibővülve létrehoztunk egy új csoportot, aminek közösen a Főnix nevet választottuk.

A főnix a feltámadás és az örök élet jelképeként a korai keresztény irodalom egyik népszerű témája volt, így szorosan kapcsolódik a csoportunk kialakulásához.

Tagjaink mind más-más területen tevékenykednek a hétköznapiakban, de egy dolog közös bennünk: mindannyian Isten követői szeretnénk lenni, és életünket úgy élni, hogy az ideai tábor jelmondata: „Légy példa” tükröződjön rajtunk.

Bojás Henrietta és Kis Péter

Bemutakozik a Főnix csoport

Az elkövetkező 14-15 hétben a Krisztusban való szabadság felé tesszünk lépéseket, hogy minél közelebb

kerüljünk a hit által Krisztushoz. Hisz a Róma 8:35-39 szerint: „Semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől”.

506 éve történt

Október 31-én arra emlékezünk, hogy 1517-ben ezen a napon tette közzé Wittenbergben Luther Márton a katolikus egyház megújulását követelő 95 tézisét – ezt tekintjük a reformáció kezdetének.

Luther tételei még nem a katolikus egyház dogmáit, hanem gyakorlatát támadták, a kereszténység belső értékeit hangsúlyozták. Vélhetően maga sem gondolta, hogy mekkora változást indít el ezzel, hisz ezeket a téziseket kinyomtatták, és egy évvel később már egész Európában ismertté váltak – a világ képét átformáló reformáció elindítója lett.

Luther tanai alapján jött létre halála után az evangélikus egyház, s a nála is radikálisabb genfi reformátor, Kálvin János képviselte irányzatból pedig a református egyház.

Pápán hagyomány, hogy a protestáns felekezetek közös istentiszteletet tartanak, így volt ez most is. Az Ótemplomban gyűltek össze a lelkészek és a hívek, s az alkalmon részt vettek a Bakonybélből érkezett bencés szerzetesek is. Az alkalmon az evangélikus gyülekezet kórusa szolgált.

Az istentiszteletet követően a reformáció emlékművénél koszorúztak az evangélikusok, reformátusok és baptisták.

(Forrás: www.papaimediacentrum.hu)

Szakács Gergely

Energetikai korszerűsítés az Immanuel Községi Házban

Az elmúlt év komoly energiaválsága gyülekezetünket is nehéz helyzetbe hozta. A piaci áron kapott gáz és villanyenergia megterhelte gyülekezetünk költségvetését. A presbitérium úgy döntött, hogy 2023-ban egy hőszivattyús rendszert építtetünk ki, amivel a gyülekezeti ház fűtését szeretnénk korszerűsíteni, és a gáz használatát lecsökkenteni. A rendszer kiépítése és a gépek telepítése megtörtént. Az eddigi tapasztalatok alapján az új berendezések az elvártaknak megfelelően működnek. Bízunk benne, hogy ezzel kiadásainkat jelentősen tudjuk csökkenteni.

A hőszivattyús rendszer kiépítésének minden költségét összegezve hozzávetőlegesen 12 millió Ft-ba került a beruházás. Ennek egy részét a gyülekezet megtakarításából, másik részét a gyülekezeti tagok adományaiból fedeztük. Ezúton is nagyon köszönjük mindenkinek az adományokat!

Férj és feleségként vágtunk be le szeptemberben az Alphába. Nem volt egyszerű mindig megoldani, hogy szabadok legyenek a kedd estéink. Családunknak köszönhetjük, hogy vállalták kisfiunk, Ábel felügyeletét.

2020-ban találkoztunk először a jegyesoktatáson azzal a modern szemlélettel, ami felkeltette az érdeklődésünket az Alphával kapcsolatban.

Én (Tomi) elég szkeptikusan, tele kérdésekkel és kétségekkel, de nyitottan álltam neki. Barátságos közeg, kellemes beszélgetések vártak ránk, ahol feltehetjük kérdéseinket, és elfogadták különbözőségeinket. Nagy változást nekem az imával kapcsolatos előadás hozott. Szeretek beleadni mindent abba, amit csinálok, így bele

Fülöpné Gulyás Eszter

Eszti és Tomi Alpha élményei

is fogtam az előadás után. Beiktattam az életembe, a mindennapjaimba ezt a gyakorlatot, és nem is maradt el a hatás. Persze nem oldódik meg egy csapásra minden, lépésről lépésre haladok az úton, aminek még az elején járok. Ezért is várom a folytatást: az Útrakelők kurzust.

Én (Eszti) először egy gyülekezeti tábor alkalmával találkoztam a közösséggel kb. 11 évvel ezelőtt. Már akkor nagyon szimpatikus volt a gyülekezet szemlélete, így tudtam, hogy az Alpha sem lehet rossz. Természetesen voltak bennem is kérdések, bizonytalanságok egyes témákkal kapcsolatban, de úgy

érezem, legtöbb kérdésemre megkaptam a választ. Számomra nagyon pozitív volt, hogy már az első alkalom során teljes nyíltsággal és őszinteséggel tudtunk beszélgetni komoly és mély témákról olyan emberekkel, akikkel akkor még alig ismertük egymást. Eleinte ez nem volt könnyű nekem, de ahogy teltek az alkalmak egyre jobban ment, és azt mondhatom, sokat fejlődtem benne, amit köszönök a Többieknek! Úgy gondolom, nagyon jó kis csapat kovácsolódott össze a végére, amibe picit mindenki bele tudta rakni a saját egyéniségét. Nagyszerű volt látni a többi ember fejlődését, és ahogy egy új útra tudtunk lépni egymás segítségével, támogatásával. A közösségnek valóban csodatevő ereje van, mindenkinek csak ajánlani tudom!

Gyülezetünk kisebb létszámú küldöttsége 2023. október 20. és 23. között látogatott el Holtmarosra. Kerecsanin Attila, Szűcs Istvánné Mária mellett feleségemmel és Máté fiammal, aki most vett részt először ilyen látogatáson, utaztunk Erdélybe.

A korai indulás és a jó útvisszonyok lehetővé tették, hogy már késő délután Holtmarosra érkezzünk, ahol a szállás elfoglalása után a célunk az volt, hogy minél többet legyünk együtt a gyermekekkel.

Nagyon sok új arcot kellett megjegyeznünk, hiszen tavaly óta több új lakó érkezett az otthonba. 11 éves Máté fiunk hamar összebarátkozott 3 sráccal, akik hozzá hasonló korúak voltak. Szinte az egész hétvégét együtt töltötték, fociztak, játszottak, beszélgettek, barátkoztak, jóban lettek. Nagyon nagy örömet jelentett a számára a látogatás.

A szombati nap délelőttje a közös kézműves-foglalkozásról szólt. Enikő háromféle feladatot is hozott a gyermekeknek. Délután ellátogatunk a temetőbe, koszorút vittünk a néhai nt. Bartha József lelkipásztor sírjára. Ottlétünk után egy hónappal volt Jóska bátyám halálának évfordulója, amikor kopjafát állítottak emlékére a Holtmarosi Idősek Otthona udvarán.

Ifj. Márkus Mihály

Holtmaros, 2023. október

Ajándékosztás és közös játék

A temetőlátogatást összekötöttük egy Maros-parti sétával is. Gyönyörű őszi, már-már nyárias időjárásban gyönyörködhattunk a Maros szépségében, hallgattuk a természet neszeit, élveztük a napsütést. A Tulipán Gyermekotthonba való visszaérkezés után összehívtuk a gyermekeket, és mindenkinek átadtuk a személyre szóló ajándékokat, amiket Pápáról küldtek. Nagy volt a gyermekek öröme. Mindenkinek megköszönték a meglepetéseket.

Vasárnap Holtmaroson mentünk együtt templomba, ahol az igehirdetés szolgálatát végezhettem. Jó volt együtt imádni Istent a holtma-

rosi testvérekkel. Egy rövid áhítatra az öregotthonba is átmentünk. Az ebédet követően meglátogattuk Bartha József feleségét, beszélgettünk egy kicsit a hazai és helyi dolgokról, majd este még beutaztunk Magyarregeben Biró Sándor nagytiszteletű úrékhoz látogatába.

Hétfőn kora reggel indultunk haza, hogy a marosvásárhelyi reggeli csúcsforgalom előtt átutazhassunk a városon. Ennek köszönhetően 12 óra felé már Magyarországon és 17 óra körül Pápán voltunk.

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

*Holtmarosi
kézműves-foglalkozás
és szőlőpréslés*

Hálás a szívünk a találkozásért. Köszönetet mondunk minden adományért, amelyet eljuttathattunk Holtmarosra. Biztatunk mindenkit, hogy ha szabaddá tudja tenni magát, jelentkezzen a következő erdélyi utakra. Érdeemes találkozni az ottaniakkal, megismerni a gyermekeket, akiknek óriási szeretetigényük pozitívan hat az odalátogatókra.

Isten áldása legyen a Tulipán Házon és a Tulipán Gyermekotthonon, annak vezetőin, munkatársain, a holtmarosi gyülekezeten, erdélyi testvéreinken!

Talán nem véletlen, hogy 11 éves fiunk első kérdése hazafelé ez volt: *Édesapa! Mikor jövünk legközelebb?*

Reméljük, mihamarabb újra Holtmarosra látogathatunk!

**Nt. Bartha
József
emlékére
állított
kopjafa
a
Holtmarosi
Idősek
Otthona
udvarán**

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Gyökössy Endre *Ad fontes* (A forráshoz) címmel elhangzott ígihirdetését adjuk közre.

GYÖKÖSSY ENDRE 1913. február 17-én született Rákospalotán. Újpesten érettségizett, majd Nagykőrösön tanítói oklevelet szerzett, ezután a Budapesti Református Teológiai Akadémián abszolvált. Ifjúként költőnek indult, három verseskötete jelent meg.

1939-ben szentelték lelkésszé, a Budapest Kálvin téri Református Egyházközségben kezdte meg lelkési szolgálatát. Pszichológiai, pedagógiai stúdiumait Budapesten, Debrecenben és a Bázei Egyetemen végezte (1940-1941). Egyházjogot, pasztorálszichológiát tanult.

1941-ben feleségül vette Ruck Reinhildet, házasságukból öt gyermekük született. Hazatérése után negyven éven át (1941-1981) volt lelkipásztora a Budapest Újpest-Újvárosi Református Egyházközségnek.

1946-ban Debrecenben a pszichopedagógia doktorává avatták summa cum laude minősítéssel.

A II. világháború után az Országos Gyermekmisszió egyik alapító tagja és tanítója. 1950-ben a Budapesti Református Teológián az ún. segédtudományokból (pedagógia, pszichológia, valláspszichológia) magántanári képesítést szerzett. Két évet taníthatott, 1952-ben „osztályidegenné” nyilvánítják, de mint gyülekezeti lelkész tovább szolgálhatott. 1956-ban az egyetlen alkalommal (november 4.) megjelent „Reformáció” lap felelős szerkesztője. 1981-ben „papíron” nyugdíjba vonult, de mint ő maga mondta: „Nyugdíjas lelkész pedig nincsen! Az vagy az élete végéig lelkész, vagy soha nem is volt az!”

Nyugdíjas éveiben is gyakran szolgált a volt gyülekezetében, más közösségekben is gyakran vállalt szolgálatokat, előadásokat.

A Magyar Pszichiátriai Társaság tagja, 1990-ben a Budapesti Református Teológiai Akadémia díszdoktorává avatta, ugyanebben az évben „Ad honorem Újpest” díszpolgári emlékéremmel tüntették ki.

Dr. Gyökössy Endre, lelkész-pszichológus és professzor 1997. november 20-án költözött el Gazdájához az örökkévalóságba.

Sohasem ragaszkodott titulusa-inak használatához. Legjobban azt szerette, ha Bandi bácsinak hívják, saját magát is így nevezte. Többen pedig „Isten öreg bojtárjának” hívták.

Szolgálatának legfőbb ismérve: lehajolni az elveszett emberhez, közel menni hozzá, nem csak a szószékről beszélni az elesettekhez. Ő magát adlatusnak, kísérőnek nevezte. Mindenkit fogadott, a katolikusokat katolikusként, a protestánsokat protestánsként, az egyházon kívülieket missziói lelkülettel. Kereste, kutatta, ismerte az embert, ugyanakkor teológus volt, prédikációi, írásai a legérthetőbb nyelven közvetítik az evangéliumot.

Hitvallása az AGAPÉ, a SZERETET volt.

És ti a mi követőinkké lettetek és az Úréi, befogadván az ígét sokféle szorongattatás között, Szent Lélek örömevel; Úgy hogy példaképekké lettetek Macedóniában és Akhájában minden hívőre nézve. *Mert nemcsak Macedóniában és Akhájában zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem minden helyen is híre terjedt a ti Istenben vetett hiteteknek, annyira, hogy szükségtelen arról valamit szólnunk. Mert azok magok hirdetik felölünk, milyen volt a mi hozzátok való menetelünk, és miként tértetek meg az Istenhez a bálványoktól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok. (1.Thessz 1:6-9.)*

Ez az Újtestamentum legkorábban írt levele. 51-52 után, tehát Krisztus keresztfeszítése után 20 évvel írta Pál. Hamarabb született, mint minden levél és korábban, mint bármelyik evangélium. Ezért rendkívül komolyak az ebben a levélben foglalt dolgok. Ha fogalmat akarunk alkotni az első gyülekezetről, olvassuk el ezt a levelet.

Hogy a mostani gyülekezet sorsa hogyan alakul, azt mi idősebbek már nemigen látjuk meg. Az az érzésem, egészen másképp alakul, mint ami volt. Az egyház csak akkor tud megújulni (és ezt nem én találtam ki, a nagy reformátorok mondták: ad fontes), ha visszatér a forráshoz. Tehát akkor lesz gyülekezet itt, ha az, aki utánam hirdeti majd az ígét, gondosan tanulmányozza az ősgyülekezet életét, és az ott talált alapokra építi ezt a kis gyülekezetet, ezt az eklézsiát tovább.

Most az Újtestamentum első könyvét olvastam, és ebből kiemelek négy gondolatot, ami véleményem szerint mindig kell, hogy éljen, élhessen ebben a gyülekezetben, különben nem lesz gyülekezet, nem lesz jövő.

Pál társaival elmegy ebbe a városba, nyilván először a zsidók zsinagógájába. Hová is menjen? Mindaddig, amíg onnan ki nem verik, mert látják, érzik, valami mást mond, mint ők. Azután a pogányoknak is prédikál, összesen háromszor. Nem többször, mert felszítják ellene a csöcselést. Egy befolyásos, Jázon nevű ember vállal kezességet értük. Megy tovább, továbbmenve is szíven viseli – élete végéig – a thesszalonikai gyülekezet sorsát. Ezt a levelet Korintusból írja. Visszaküldi egyik munkatársát, hogy bátorítsa a gyülekezetet, amelyet ő alapított, ahol három ígihirdetésére komoly megtérések történtek, ahol három evangelizációjára megalakult egy gyülekezet.

Mit is dicsér meg Pál legelső levélében a néhány hetes vagy hónapos gyülekezetnek? Pál úgy rakta le az alapokat, hogy Thesszalonikában (ma Szaloniki) ma is vannak keresztyén templomok és dicsőítik a Krisztust, mert egyszer ott Pál megjelent, és Pálban a Krisztus. Mi az a négy dolog, amit kiemel, amiért megdicséri őket?

1. BEFOGADTÁK AZ ÍGÉT

Nilván nem a prédikációt, hanem az Ígét. Az Igében a Logost, a testté lett Ígét, Jézus Krisztust. Nem azzal mentek haza a thesszalonikai-

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

ak: itt járt egy zsidó rabbi és jól prédikált. Vagy: különös, de jó dolgokat mondott. Hanem valami történt. Ha van valami, amiért imádkozom az az, hogy itt legalább egy-két szívben minden összeövetelünk alatt valami történjék. Valakiben valami. Hogy ez a dünamisz, az a különös erő (mert valami több volt ott, mint egymáshoz fűzött szavak halmaza), ami kisugárzott Pálból, ami 2000 esztendő után is sugárzik, hasson ma is! Ma is vannak, akik csak hallgatják, amit mondok. Vannak, akik nem is hallják, mert talán arra gondolnak: elzárták-e a gázcsapot otthon. De hiszem, hogy mindig akad egy-két ember, aki-ben túl azon, ami tőlem telik, valami történik, és attól lesz krisztusi ember. Pál ezt egyszer így fejezi ki: Új teremtes. Valami termelődik. Tehát addig lesz itt gyülekezet, és addig lesz a világon gyülekezet, amíg lesznek néhányan – hangsúlyozom, sose sokan –, akik befogadják az Igét és történik bennük valami.

2. ÚGY FOGADJÁK BE AZ IGÉT, AHOGY PÁL MONDJA: TÖLETEK ZENDÜLT KI...

Szentségesen szent fertőző gyülekezet volt a thesszalónikai. Zengett a szívük. Kizendül innen az ige? Kizendül tőlünk? Valaha kizendül-e valaki felé csak néhány mondattal is az, ami itt bezendült a szívedbe? Mert ha ez kizendült, talán nem is szavakkal (olykor jobb, ha tettel) – akkor több történt itt, mint prédikáció. Ha hazamentek, és az utca sarkán hirtelen eléd bukkannék, és ezt kérdezném: Danikám, Sanyikám, Ildikém, miről prédikáltam? Lehet, hogy ezt mondanád: igen, ellene volt a bűnnek?! Ha kizendülne az, amit, Akit beveszünk, ebből él a gyülekezet. Összesen háromszor hirdette az Igét Pál, és 2000 év óta onnan ma is zendül valami...

Jaj volna ennek a gyülekezetnek, ha csak ketten, hárman volnánk itt lelkipásztorok. Már régen nem volna itt gyülekezet, ha nem volnának önkéntes munkatársak, akkor nem is tudnám, hogy mi, egyre idősödő bojtárjai a Pásztornak, mit csinálnánk? Ha nem zengene a szívetek attól, ami itt kizendül, olykor-olykor, amikor Isten Lelke fúj és akarja.

Mi teszi tehát a gyülekezetet gyülekezetté? Az, hogy Krisztust az igében befogadják és a Krisztus kizendül. Az első 20 esztendőben így történt, és ez történik ma is, ahol engedik, hogy történjen. Ahol nem történik, ott csigaháj ma már egy-egy gyülekezet. Nemrég egy fiatal lelkész egy messzi kis faluból megzavarodva vittek el a mentők, mert egymás után 11 vasárnap senki sem jelent meg templomában. A 12. vasárnap de. 10-től este 7-ig húzta a harangot. Mentők vitték el a harangkötél alól. Pedig a harang zengett. Nem elég. Nemcsak a haragnak kell zengenie, hanem a szíveteknek is. Engem is elvihetnek a mentők, ha csak az én hangom zeng, és a ti szívetek nem zengi tovább a hirdetett, bevett igét.

3. ELFORDULTAK A BÁLVÁNYOKTÓL

Hiszen azelőtt ők pogányok voltak. Ki Zeust, ki Hermészt, ki ezt, ki azt imádta. Elfordultak tőlük. Erre nyugodtan mondhatjuk: mi már nem vagyunk bálványimádók.

Ha szobrász volnék, a modern bálványimádó szobrát úgy faragnám ki, hogy ugyanaz az ember leborulva imádja önmagát. Egy álló és egy leboruló egyforma embert faragnék. Mert ma is imádjuk a bálványt, és a leg-

veszélyesebb bálvány magamnak én vagyok. Az Én becsülem, az Én szavam, az Én akaratom, az Én eszem, az Én találmányom. A nagy Én. Oda lehetne írni ez alá a szobor alá: Én imádom az Ént. Ez a ma bálványa. A pénz, a hatalom és a szex.

Tulajdonképpen mi is a megtérés? Amikor az én-központú ember kibillen saját énjéből és „excentrikussá” válik, ex centrum kikerül énje a középpontból és oda Valaki más kerül be. De „én” nélkül nem lehet élni, mert akkor bekerülünk a sárga házba – mondaná egy pszichológus. De odaszentelt én-nel másképpen lehet élni. Amikor már nem magam előtt térdelek, nem magamat imádom. Súlyosabb lelki betegség előjele lehet, amikor valaki szüntelen magát sajnálja. A legritkább esetben sikerül kisegíteni önsajnálataból. Mondhatunk neki akármit, csak önmagáról beszél, már visszafejlődött a füle, csak szája van, önmaga körül pörög, mint a bűgöcsiga, míg el, ki nem borul.

Amikor valaki befogadja az evangéliumot és kizendíti, már nem az énje zendül ki, hanem a befogadott Krisztus, énje centrumából. A thesszalónikabeliek amikor Macedóniában jöttek-mentek (mert többnyire kereskedő emberek voltak), nemcsak magukról és áraikról beszéltek és nemcsak a szövet áráról, nemcsak a bíborkagyló árfolyamáról, hanem amíg lemérték pl. a vég vásznat, kizendült az Ige. Míg eladták a bíborkagylót – mert nagy bíborkagyló központ volt Thesszalónika –, addig Krisztus is kizendült, kizengett a szívükből. Elfordultak ők a bálványoktól, de magukból, maguktól is elfordultak.

Enélkül nincs keresztyénség. Legalább egyszer-egyszer le kell tudnunk venni magunkról a tekintetünket, és észrevenni a másik embert. Ha észreveesszük, az ma, a 20. században már igehirdetés is szinte. Ha észreveesszük, és csak annyit kérdezzünk: hogy vagy? Az már igehirdetés kezdete lehet.

4. SZOLGÁLTAK

Tehát: 1. befogadtátok az igét, 2. töletek zendült ki, 3. elfordultatok a bálványoktól és 4. szolgáltatok. Ha volt valaki, aki a legtöbb kárt okozta a keresztyénségnek, akkor az Nagy Konstantin császár volt, aki államvallássá tette azt. Attól kezdve az egyház uralkodó egyházzá lett addig, amíg Isten meg nem könyörült rajtunk, és a kardot a hatalommal együtt ki nem ütötte a kezünkből.

Ha valaki eltéved egy erdőben, a legjobb, ha visszafordul és megkeresi azt a helyet, ahol eltévedt, és onnan keresi újra a jelzéseket, hogy célba érjen. Nekünk is – a mai világban különösen – kötelességünk keresni a forrást.

Semper reformari debet = szüntelen szükséges, hogy reformáltassék. A reformációnak nincs befejezése. Ebben a négyben feltétlenül, ami a thesszalónikai gyülekezetet gyülekezetté tette: befogadták az Igét, úgy fogadták be, hogy az kizendült, nemcsak gyülekezeti tagok voltak, hanem zengő szívek – elfordultak a bálványoktól, és Jézus felé fordultak egész lényükkel. Végül szolgáló gyülekezet voltak.

Ez az egyetlen fegyverünk a jövőre nézve: elszolgálni az életünket. Ez több mint vallás, ez életforma. Kiderül, hogy Jézus életformát hozott és nem vallásalapító. A szolgáló élet életformáját hozta.

Ha van jövője ennek a gyülekezetnek, innen kell újra és újra elindulnia, és ha eltéved, ide kell újra és újra visszaérkeznie. Köszönjük meg Istennek ezt a figyelemzetést.

Szabó Tamás és Szabó-Szép Ágnes

A közösség, amellyel egy darab föld hazává vált

(Gondolatok a Pápai Református Egyházközség gyülekezeti küldöttségének látogatásáról a Viski Református Egyházközség gyülekezetében)

Már visszafelé, Magyarországra tartva állunk meg a határellenőrzésnél. Izgatottan szállunk ki a kocsiból az ukrán határőr angolul elhangzó „Kés, vadászkés, fegyver?” kérdése után nem sokkal. „Mit csináltak Ukrajnában?” – hangzik az újabb érdeklődés, mire sofőrünk kurtán csak ennyit mond: „Visk”. Elmosolyodunk. Ebben az egy szóban számunkra tényleg minden benne volt, amit el lehetett mondani. A magyar vámenőrzésnél előkerül a viskiektől ajándékba kapott kézi készítésű szőnyeg, gravírozott poharak és a gyülekezetnek szánt horgolt karácsonyfadísz is a csomagtartóból. Eszünkbe jut az utolsó este bensőséges hangulata, amikor ezzel köszönték meg, hogy meglátogattuk őket. Aztán magunk mögött hagyva a magyar határállomást is, a szitáló eső csendes egyhangúságában hiányérzet kezd motoszkálni bennünk: mit hagyunk Visken?

Ukrajnában szürkeség fogadott. Általános szürkeség, ami nem csak a borús időjárás számlájára írható. Mintha négy-öt évtizedet mentünk volna vissza az időben és valami furcsa tehetetlenség kerítette volna hatalmába a vidéket. Ladák, Volgák,

Moszkvics, macskaköves és sáros-gödrös utcák, omladozó vakolatú házfalak. Vonatszerelvény, ami mintha filmforgatásra várna egy második világháborús transzport szerepében... Husztnak romvára.

Megálltunk. Felüdülés volt látni a tetők fölé emelkedő csillagot a huszti templom tetején, szocreál környezetben. Sziget, amely 800 éve őrzi a hitet, hívőket. Katolikusokat, majd reformátusokat, személyválogatás nélkül. Elő-előkerül a Szent László legenda a fehér vakolat alól. Zeng a ritmustalan, de mélyen őszinte zsol-tár és dicséret a húsz-harminc torokból. A kántor a viski katolikus pap édesanyja, itt is, ott is vállal szolgálatot, felekezetválogatás nélkül. Az ökumené mintaképe, azt szeretné, ha a református lelkész temetné el. A templomkertben katolikus atyákkal karöltve megemlékeztünk a

Gulágra hurcolt áldozatokról. Éreztük, hogy itt a magyarságnak van Krisztus-hite és nem az a fő kérdés, hogy ki a keresztyén meg a keresztyény. „Szentek vagytok, mert hallgattok az Úr szavára és el vagytok különítve Istennek.” – hirdette a plébános is.

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

A viski templomkapuban a presbitérium teljes tagsága üdvözölt bennünket, a padok közé lépve Mónika, Károly lelkész felesége mutatta, hogy hová ülhetünk illő és szép rendben. A templom zsúfolásig tele. Asszonyok és lányok, amerre csak nézünk, férfiak csak a presbitériumi padban, hatvan év felett. A többiek erre és arra, mert ha itt vannak, elviszik őket katonának. A hideg idő ellenében Szakács Gergely lelkipásztorunk szívet hevítve hirdette a kolosséi levél alapján az ígét, alapos és érzékletes prédikációban fejtette ki, mit is jelent az őembert levetkőzve a Krisztus-követés. A jó humorral megáldott Károly lelkész a liturgia utáni köszöntésében az emelkedett hangulatot oldva így summázta az üzenetet a viski testvéreknek: „Köszönjük Nagytiszteletű úrnak, hogy megtudtuk, mit vegyünk fel.”

Az istentiszteletet követően Czébely Lajos tanár urat méltatta és ünnepelte a gyülekezet. Lajos bácsi öt évtizede a gyülekezet kántora, szelíden és alázattal végezte feladatát az iskolai nevelésben is, valamint értékes helytörténeti adatközlője, költő-írója a városnak. A közelmúltban két magas rangú kitüntetést kapott a magyar államtól munkássága elismeréseként. Halk szavú, tiszta látású ember, aki feleslegesen nem beszél, de ha szól, arra nem lehet nem figyelni. „A haza közösség nélkül csak egy darab föld.” – idézte

Veress Péter író gondolatait. „Tudom, hogy ezeket a kitüntéseket nem a miniszterelnöknek és a köztársasági elnöknek kell megköszönnöm, mert ők nem tudják, ki vagyok. A közösségnek vagyok hálás, mert a díjakra az itt élő, engem ismerő emberek terjesztettek fel.” Könnyes szemmel tapsoltuk meg szavait.

Aztán átértük, ahogy ennek a közösségnek a tagjai a hitük által fűtött vendégszeretettel asztalt terítettek és a kevésből bőség lett, és jóllaktunk mindahányan, mert az ínségben is jókedvvel adott ételt. Itt megáldotta az Isten. Szívesen meséltek a viszontagságos időkről, hogy nem lehet tudni, mit hoz a holnap, és aki ma még itt van, az nem lesz-e holnap majd máshol, és hogy lesz-e kétezer dollár a zsebbe, hogy ne is legyen. És szívesen meséltek az örömeikről a nehézségek között, mintha rég nem látott családtagok volnánk. Hogy Livia és József nyolc állami gondozott ukrán gyermeket nevelt fel magyarrá, akik közül egyet már férjhez is adtak, és a semmiből építettek családi gyermekotthont annak idején, és az a semmi a gyülekezeti tagok tizedadománya volt, és

ők nem is akarták, csak az Úr nekik szánta a feladatot, és akkor meg nincs más tenni. Mosolyogva sorolták a nehézségek közepette megtapasztalt sok-sok áldást, amivel Isten megmutatta hűségét odaszánt életükért, miközben körbevezettek az épületben. Megilletődve láttuk, hogy az igeversek a falakon itt nem vasárnapi aranymondások, hanem a falakat tartó, bazalt keménységű építőkövek.

Az autópályán, a szitáló eső csendes egyhangúságában a hiányérzet egyre erősödik bennünk: mit hagytunk Viskén?

Egy darabka hazát. Egy darabot az Isten szeretetéből építkező, közös lelki otthonunkból.

Kövy Rózsa

Visszatekintés

Nehéz lenne 12 vagy akár csak 6 év presbiteri szolgálatra visszatekintve minden részletre kiterjedő összegezést készíteni. Nem is vállalkozom erre. Csak pár, számomra fontos, emlékezetes dologra rámutatni, azokat visszaidézni van lehetőségem.

Presbiteri szolgálatom 2012. január 1-jén kezdődött. Létszámunk akkor még harmincon felül volt. A következő ciklusnak viszont már csak 14-en vágtunk neki.

Fontos állomás volt az első ciklusban, hogy több alkalomból álló presbiteri továbbképzésen vettünk részt a Barnabás csoport vezetésével. Az ő segítségükkel rajzolódt ki, hogy milyen bibliai cél és látás mentén végezzük a gyülekezet építését szolgáló munkánkat.

Sok érdekes, önmagunk megismerését is fókuszba állító feladatot végeztünk el, hogy lelki ajándékainkat felhasználva tudjunk a gyülekezetben tevékenykedni. Reméljük, hogy a mi munkánk is hozzájárult és folyamatosan hozzájárul ahhoz, hogy a gyülekezet közösségében növekedjen a tanítványi elköteleződés, a Bibliát rendszeresen olvasók száma, akik igyekeznek hitben nagykorúvá válva Isten ügyéért szolgálni.

Az egyik legszebb és egyben legnagyobb kihívás volt az Édenkert Pápai Református Óvoda elindítása. Több oldalról is körüljártuk a témát, mire megszületett

a döntés. A legfontosabb azonban az volt, hogy Isten is igent mondjon vállalásunkra. Hála a Mindenhatónak, hogy az ügy mellé állt, imáinkat meghallgatta. Az óvoda azóta is (immár új épületben) végezheti áldásos tevékenységét.

Hála van bennünk a templom külső megújítását, tetőcseréjét illetően is. Az ilyen jellegű munkák, a külső támogatás mellett, mindig feltételezik a gyülekezet anyagi hozzájárulását is. Köszönet a gyülekezeti tagoknak a mindig példamutató adakozásért.

2016-ban emlékeztünk meg a templom építésének 75. évfordulójáról. Ebből az alkalomból készült el az előtérben ma is látható reprezentatív kiállítás.

Sajnos a Covid járvány nem kedvezett a közösség építésének, de a körülményekhez képest igyekeztünk az online térben fenntartani a kapcsolatokat és elvégezni a legfontosabb teendőket.

Az istentiszteletek közvetítése – tovább fejlesztve a rendszert – azóta is megmaradt. Így azoknak az otthonába is eljut, akik betegség és egyéb okok miatt nem tudnak részt venni a templomi igehirdetéseken.

Sok kedves emléket hoznak fel bennem a presbiteri összetartások, kirándulások, kapcsolatépítés a református gimnázium tanáraival, az óvoda munkatársaival.

A munka sok, de remélem, hogy a munkások, önkéntesek száma is növekedni fog. Mandátumom lejártával ehhez kívánok Istentől megáldott erőt és kitartást az újonnan megválasztott presbitériumnak.

A 2023-as presbiterválasztás eredményei

Gyülekezeti újságunk szeptemberi számában olvashatták a presbiterjelöltek bemutatkozását. Köszönjük azoknak, akik eljöttek az október 8-ai választásra és leadták szavazataikat a jelöltekre.

A választás eredménye:

Gondnok: Békefi Imre.

Presbiterek: Bocskay László, Böröczky Attila, Böröczky Dezső, Dózsa Zoltán, Eigner János, Fe-

renczi Alpár, Goda Zsolt, Gyimóthy Lajos, Halászné Kapcsándi Szilvia, Kopeczky Péter, Kovács István, Lay Gábor, Szalókné Kövy Lilla.

Január 1-jén, a 10 órakor kezdődő istentiszteletünkön tesznek ünnepélyes fogadalmat az új presbiterek. Szintén ezen az alkalmon köszönjük meg azok szolgálatát, akik ebben a ciklusban már nem vállalták a szolgálatot. Erre az ünnepi alkalomra mindenkit szeretettel várunk!

Szakács Gergely

Advent | szolgálva várni Jézust...

A szolgálat nem az, amit Istenért teszünk. A szolgálat az, amit Jézus hívásának engedve, Vele együtt teszünk, miközben ebben a kapcsolatban mi magunk is formálódunk.

Jn 12:26 Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.

Lk 12:43 Boldog az a szolga, akit, amikor megérkezik az úr, ilyen munkában talál!

Mayerné Pátkai Tünde

Adventi hitmélyítő esték

Gyülekezetünk lelkipásztorainak meghívására **HEIZER TAMÁS** budaörsi baptista lelkipásztor, a Barnabás csoport vezetője tartotta a református ótemplomban november 29-én, 30-án és december 1-én 17:30-tól az adventi hitmélyítő alkalmakat, amelyre ismét szép számmal gyűltünk össze a református egyházközösségből, ezúttal kiegészülve jó néhány baptista testvérünkkel.

A hitmélyítő evangelizációs esték célja az adventi időszakra történő lelki ráhangolódáson túl a válaszkérés és önmagunkban és gyülekezeti közösségünkben arra, hogy mit jelent az elhívás.

Az első este fókuszában a *Kövess engem!* Jézusi felszólítás állt, amelynek magyarázata arról szólt, hogy mit jelent keresztyénnek lenni, mit kell a valódi keresztyénség fogalmán értenünk. A második alkalom a *Gyere és élj közösségben velem!* meghívás alapján arra adott választ, hogy mitől hiteles a keresztyénség, miért fontos a kegyelemben való növekedés, az egész életen át tartó lelki fejlődés. Az utolsó estén a *Gyere és szolgálj velem!* értelmezése arra világított rá, hogy a szolgáló keresztyénség valójában megadja életünk feladatát, azt hogy miként kapcsolódhatunk be Jézus munkájába.

Az evangelizációs esték azért is voltak rendkívül tanulságosak, mert a lelkipásztor olyan gazdag és nagyon jól áttekinthető, kivetíthető prezentációt készített, amelyen mind a vonatkozó igehelyek, mind a gyakorlatias, logikusan felépített ábrák segítettek a hallgatóságot a megértésben, az

önkeresésben. Különösen találó volt rávilágítani még ábra segítségével is arra, hogy a mi gyülekezetünk miért létezik még, és ebben a viszonyrendszerben még jobban megérteni, hogy az egyház, a gyülekezet küldetésében miért van ránk szükség.

Továbbá az elhívás tisztázásában miért fontos számba vennünk olyan szempontokat, mint: az életutunk, a személyiségünk, a karizmáink, a

A világnak Jézusra van szüksége | Hogy van Ő most jelen?

- Jézus → az egyházán keresztül van jelen...
 - Egyház → a helyi gyülekezeteken keresztül van jelen...
 - Gyülekezetek → a hívőkön keresztül vannak jelen...
- ... az Isten nélkül élő emberek között.

tehetségünk, a csapat, amiben szolgálhatunk, a szenvedély, ami ebben szolgálatban motivál bennünket, a szerepeink, az értékrendünk, és az álmaink, vágyaink, amelyek a cselekvésre készítenek.

A személyes hangvételi evangelizáció megszólító erővel bírt, amely ifj. **Márkus Mihály** esperes zenei meditációjával és a lelkipásztorok bensőséges imádságaival együtt önreflexióra készítette a gyülekezeti tagokat.

Ebben az adventben megerősítést kaphattunk abban a felismerésben, hogy a szolgálat nem az, amit Istenért teszünk, hanem amit Jézus elhívásának engedve vele együtt teszünk ott, ahol élünk, ahol dolgozunk, ahol a mindennapi ügyeinkben megfordulunk, miközben a Jézussal való kapcsolatban mi magunk is formálódunk.

A sok felidézett és megmagyarázott igehely közül kettőt hadd emeljek ki, amelyek összegzik a kapott tanítást:

„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljon, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfára.” (I Péter 4: 10)

„Boldog az a szolga, akit, amikor megérkezik az Úr, ilyen munkában talál.” (Lukács 12:43)

Isten segítsen mindnyájunkat, hogy valódi és hiteles keresztyénként, Jézust követő szolgáló egyénként és közösségként tudjunk jelen lenni a világunkban!

Hogyan lehet növekedni a kegyelemben?

Fil 3:12-14 Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.

Honnan?

becsületes
önismeret

Hogyan?

lelki formálódás, fejlődés
(mindent bele adva futok + őrzöm a célt)

Hová?

ideál
ismerete

Szakács Gergely

Adventi játszóház

Idén december 2-án, szombaton rendeztük meg adventi játszóházunkat. Nagy örömünkre, sok óvodás és iskolás gyermek jött el, és készített különféle karácsonyi tárgyakat. Az iskolások asztaldísz, hóembert és rénszarvast fakorongból, angyalt tojástartóból, fenyőfát dekorgumiból, téli tájat gömbben, hópihés dísz és angyalt papírból, valamint diótörő figurát készíthettek. Az óvodásoknak fűzött koszorúval, havas tájképpel, papírból készült mézeskalács házikóval és papír tányérra fűzött karácsonyfával készültek az óvónénik.

A résztvevők sok-sok finomságot hoztak, amit a gyerekek örömmel fogyasztottak el. Nagyon köszönjük a gyülekezeti tagjainknak és az óvodánk munkatársainak, hogy készültek a kézműves-foglalkozásokra, türelmesen és kitartóan segítettek a gyermekeknek. Köszönjük azoknak, akik a háttérfeladatokban segítettek, közöttük a konfirmandus csoport tagjainak. Bízunk benne, hogy ezzel a kézműves játszóházzal sok család adventi várakozását tehetjük még ünnepibbé.

Adventi gyertyagyújtás

Az Édenkert Pápai Református Óvoda meghitt karácsonyi előadása

Miklós Csongor lelkészi gyakornok megosztotta adventi gondolatait, majd meggyújtotta a remény gyertyáját

Az egyházközség karácsonyi gyermekkórusa a Pápai Református Ifjúsági Zenekar kíséretében közös éneklésre buzdította a közönséget

Anyakönyvi hírek**2023. szeptember 01. - 2023. november 30.****A keresztség sákramentumában részesültek:**

Dobos Róbert és Szakács Anita lánya, Aisa; Ezres Imre és Végh Ninett lánya, Alíz; Glatz Dávid és Csizmadia Kitti fia, Ákos; Mócz Patrik és Simon Elizabet lánya, Mia; Pomher Sándor és Kiss Barbara fia, Dominik; Carlos Javier Argueta Rodriguez és Somogyi Sára lánya, Olivia; Gadóczy József és Horváth Nikolett lánya, Csinszka; Oláh Dániel és Tóth Daniella Kinga fia, Soma; Szalóki Dávid és Jakab Nikolett fia, Botond; Szokodi Bálint és Bódai Antónia lánya, Liza; Tóth Tibor és Kocsi Noémi fia, Noel Tibor; Katona Bence és Fekonya Nóra lánya, Lili; Mészáros Adrián Dominik és Szántó Celina fia, Beniel; Scheller Patrik Károly és Zsoldos Vivien lánya, Meláni.

*Isten áldását kérjük a megkereszteltre,
hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való
kedvességben!*

Házasságot kötöttek:

Cséplő Norbert és Cseke Laura

*Isten áldását kérjük a fiatal pár életére és szeretettel hívjuk őket
alkalmainkra!*

Eltemettük:

Kajtár Lajosné sz. Soós Klára (79), Fekete Gyuláné sz. Káldi Lenke (83), Stranzky Tiborné sz. Zsohár Emília (85), Horváth Gyuláné sz. Őri Piroska (89), Gyarmati János (71), Kozma Zoltánné sz. Kovács Edit (68), Császár Lajos (90), Pál Péter (73)

*Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra,
tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban,
ha meghal is, örökké él!*

**Állandó heti
gyülekezeti alkalmak**

*A heti alkalmaink a gyülekezeti házban
vannak, a templomi alkalmakat
külön jelezzük.*

vasárnap 10:00 istentisztelet
(templom)

vasárnap 10:00 gyermek-istentisztelet

hétfő és péntek 11:00 Ép testben ép lélek csoport

hétfő 17:00 Forrás kör, Felnőtt bibliakör,
18:00 Mécses kör

kedd 18:00 Főnix csoport

szerda 10:00 Korban gazdagok köre
18:00 Bárka kör

csütörtök 10:00 Baba-mama kör
18:00 Énekkari próba

péntek 18:00 Férfikör (kéthetente)

szombat 14:00 IFI óra (kéthetente)

**Állandó havi
gyülekezeti alkalmak**

hónap első kedd 9.15 és 10.00

Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30

Nőszövetségi Bibliaóra
(Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30

Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában

hónap utolsó szerda 10:30

Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002
Református Egyház Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy személyi adataik változásáról (különösen a lakcímváltozásról), mielőtt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel.: 06/89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1%-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük, közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. *Köszönjük.*

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA
www.papareformatus.hu

*Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat,
megjegyzéseiket! Keressék fel!*

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Karácsonyi, óévi, újévi alkalmaink

*Szeretettel várunk mindenkit karácsonyi, ünnepi
alkalmainkra! Ezeket időrendben alább olvashatják.*

December 24., vasárnap:

délelőtti istentiszteletet nem tartunk!

15:30 Gyermekek karácsonya. Ezen az alkalmon hittanos gyermekeink, gyülekezetünk tagjai, gyermekkórusunk és a PRIZ zenekar műsorát láthatjuk. Hittanos gyermekeink karácsonyi ajándécsomagot kapnak a gyülekezettől.

22:00 Éjjeli istentisztelet. Csendes, meghitt, karácsonyi hangulatú esti alkalmunkon sok énekkel és úrvacsora közösséggel ünnepeljük Jézus születését.

December 25., hétfő:

10 órakor tartunk ünnepi istentiszteletet, melyen ünnepi, úrvacsorai közösségben lehetünk.

December 26., kedd:

10 órakor Miklósi H. Zita, a budapesti teológia ünnepi követe, legátus hirdeti ígét gyülekezetünkben. Ezen az alkalmon is lesz úrvacsorai közösség.

December 31., vasárnap:

10 órakor tartjuk óévi, hálaadó istentiszteletünket. Ezen az úrvacsorás istentiszteleten számolunk be röviden gyülekezetünk életének elmúlt egy évéről.

Ezen a napon délutáni istentiszteletet nem tartunk!

19 órától gyülekezeti szilveszterre hívunk minden érdeklődőt. Évek óta örömteli alkalom a gyülekezet közösségében búcsúztatni az óévet és köszönteni az új esztendőt. Jelentkezni december 24-ig lehet. A vacsora „bátyus”, azaz előre egyeztetünk, ki mivel tud hozzájárulni az étkezéshez. Az este különféle játékos feladatokkal, beszélgetéssel készülünk. Regisztráció és további információk Böröczky Krisztinától kérhetők: tamopinfo@gmail.com, 06/30/520-0597.

Január 1., hétfő:

10 órától tartunk ünnepi, újévi istentiszteletet, melyen szintén megterítjük az úrasztalát. A 2024-ben kezdődő presbiteri ciklus új presbitériuma ezen az istentiszteleten tesz fogadalmat és köszöntjük azokat a presbitereket, akik nem vállalták tovább a szolgálatot. Az istentisztelet után pezsgős koccintásra és szeretetvendégségre hívunk mindenkit a gyülekezeti házba. Ekkor mutatjuk be gyülekezetünk elmúlt egy évének képes beszámolóját.

*Az angyalok dicsőítő énekét folytató, Krisztust magasztaló, áldott karácsonyi ünnepeket
és áldott új esztendőt kívánunk!*

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 350 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Bojás Henrietta, Fülöpné Gulyás Eszter, Kiss Péter, Kovács Dániel, Kovács Helga,
Kövy Rózsa, Mayerné Pátkai Tünde, ifj. Márkus Mihály, Szabó Tamás,
Szabó-Szép Ágnes, Szakács Gergely, Varga Jenő.

Grafika: WEB *Szerkesztés:* Balogh Éva

Kiadja a Pápai Református Egyházközség. *Felelős kiadó:* Szakács Gergely lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 900 példányban.

